

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2005. október 5.*

A T-423/04. sz. ügyben,

a **Bunker & BKR, SL** (székhelye: Almansa [Spanyolország], képviseli: J. Astiz Suárez ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képvisele: J. García Murillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **Marine Stock Ltd.** (székhelye: Tortola, Brit Virgin-szigetek [Egyesült Királyság], képviseli: M. de Justo Bailey ügyvéd),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa által 2004. június 30-án, a Bunker & BKR SL és a Marine Stock Ltd közötti felszólalási eljárásban hozott határozat (R 0458/2002-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, P. Lindh és V. Vadapalas bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. október 8-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a felperesnek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. november 15-én benyújtott beadványára, amelynek értelmében a felperes kifejezetten kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az alperest kötelezzék a költségek viselésére,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. február 3-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. január 21-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2005. május 11-i tárgyalást követően,

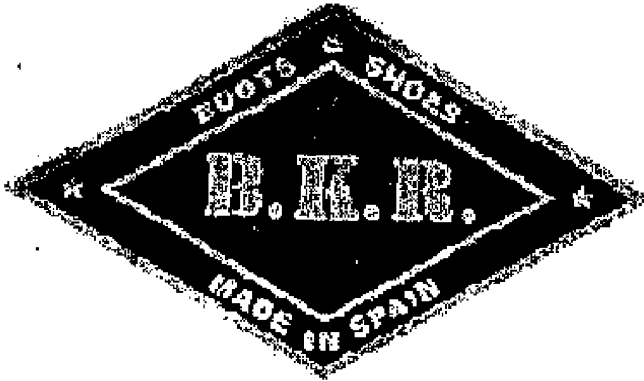
meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ A felperes 1997. október 16-án a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 18., 25. és 39. osztályába tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében tették a következő leírással:

- 18. osztály: „Bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök és irhák; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétatálcák; ostorok, hámok, nyergek és lószerszámok”;
- 25. osztály: „Női, férfi és gyermek ruházati cikkek, övek, cipők (az ortopéd lábbelik kivételével) és kalapárúk”;

- 39. osztály: „Szállítás; női, férfi és gyermek ruházati cikkek, övek, cipők (az ortopéd lábbelik kivételével) és kalapárúk csomagolása és raktározása”.

- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. augusztus 31-i, 66/98. számában hirdették meg.

- 5 1998. november 30-án a Jack Schwartz Shoes Inc. (a későbbi Marine Stock Ltd, a továbbiakban: beavatkozó) felszólalást terjesztett elő a bejelentett megjelölés védjegyként történő lajstromozásával szemben.

- 6 A felszólalás a bejelentett megjelölésnek a védjegybejelentési kérelemben foglalt összes áru és szolgáltatás tekintetében történő lajstromozása ellen irányult, és több, a 25. osztályba tartozó egyes árukra vonatkozó korábbi védjegy, köztük a BK RODS osztrák szóvédjegy alapult.

- 7 Felszólalásának alátámasztásaként a beavatkozó a módosított 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjára, valamint 8. cikkének (4) és (5) bekezdésére hivatkozott.

- 8 2002. március 27-i határozatában az OHIM felszólalási osztálya a 25. osztályba tartozó árukra vonatkozó részében helyt adott a felszólalásnak, megállapítva, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett megjelölés és a BK RODS osztrák védjegy között, a szóban forgó megjelölések átfogó jellegű összevetése pedig azt

mutatja, hogy a megjelölések vizuális és hangzásbeli téren hasonlóak. A felszólalási osztály a 18. és a 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatásokra vonatkozó részében elutasította a felszólalást.

- 9 2002. május 24-én a felperes fellebbezést nyújtott be az előbb említett határozat ellen.
- 10 A fellebbezési tanács 2004. június 30-i határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést, és kötelezte a felperest a költségek viselésére. A fellebbezési tanács megállapítása szerint, tekintettel a védjegy-bejelentési kérelem és a beavatkozó korábbi védjegye által lefedett 25. osztályba tartozó áruk azonosságára, illetve hasonlóságára, valamint a szóban forgó megjelölések vizuális és hangzásbeli téren fennálló bizonyos mértékű hasonlóságára, az osztrák vásárlóközönség szempontjából fennáll az összetévesztés veszélye a védjegyek között a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. A felperes által hivatkozott azon körülmény tekintetében, miszerint az említett felszólalási osztály a bejelentett megjelölést csak az osztrák BK RODS védjeggyel hasonlította össze, a fellebbezési tanács megállapította, hogy mivel a két védjegy között fennáll az összetévesztés veszélye, ezért az említett osztály nem volt köteles a beavatkozó többi védjegyét vizsgálni.

A felek kérelmei

- 11 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- változtassa meg a megtámadott határozatot annak a szóban forgó megjelölések és áruk hasonlóságára vonatkozó részében oly módon, hogy ezáltal a felszólalás elutasításra kerüljön, és helyt adjanak a védjegy lajstromozásának az összes bejelentett áru tekintetében;

- másodlagosan, helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot avégett, hogy a felszólalási osztály elvégezze a szóban forgó megjelölések helyes összehasonlítását, figyelembe véve a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy közötti vizuális és hangzásbeli különbségeket, valamint azt, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye a fogyasztók szempontjából.

12 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

13 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;
- hagyja helyben a megtámadott határozatot, és utasítsa el a felperes védjegybejelentési kérelmét a 25. osztályba tartozó áruk tekintetében;
- utasítsa el a felperes védjegybejelentési kérelmét a 18. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében.

Indokolás

Az elfogadhatóságról

A felperes kereseti kérelmének első, azon részének elfogadhatóságáról, amelyben azt kéri, hogy adjanak helyt védjegybejelentési kérelmének

- 14 Az OHIM a felperes kereseti kérelmének elfogadhatatlanságára hivatkozik, és arra kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy adjon helyt védjegybejelentési kérelmének.
- 15 Kereseti kérelmének első részében a felperes – többek között – arra kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy kötelezze az OHIM-ot a felperes védjegybejelentési kérelmének elfogadására. A 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése szerint az OHIM köteles megtenni az Elsőfokú Bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ebből következően az Elsőfokú Bíróságnak nem kell külön utasítania az OHIM-ot. Az OHIM-nak kell a jelen ítélet rendelkező részéből és indokolásából levonnia a megfelelő következtetéseket (az Elsőfokú Bíróság T-163/98. sz., Procter & Gamble kontra OHIM (ún. BABY-DRY) ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2383. o.] 53. pontja; a T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM (ún. Giroform) ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja; a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM (ún. EUROCOOL) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 12. pontja és a T-388/00. sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM – Educational Services (ún. ELS) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4301. o.] 19. pontja).
- 16 A fentiekben említettekből adódóan a felperes kereseti kérelmének első része, amelyben azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy az utasítsa az OHIM-ot a bejelentett megjelölés lajstromozására, elfogadhatatlan.

A beavatkozó kérelme harmadik részének elfogadhatóságáról

- 17 A beavatkozó, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 134. cikkének 2. §-a alapján beadványában azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy utasítsa el a felperes védjegybejelentési kérelmét a 18. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében. A beavatkozó szerint lényegében fennáll az összetévesztés veszélye az ütköző megjelölések között, mind a 25. osztályba tartozó áruk, mind a 18. és a 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében, a 25. osztályba tartozó áruk és a 39. osztályba tartozó szolgáltatások közötti szoros összefüggésre, valamint a 25. és a 18. osztályba tartozó áruk hasonlóságára figyelemmel.
- 18 A tárgyaláson a felperes és az OHIM a beavatkozó kérelme e részének elfogadhatatlanságára hivatkozott azzal az indokkal, hogy a felperes védjegybejelentési kérelmének a felszólalási osztály által a 18. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében lefolytatott értékelése megfelelő megalapozottságára irányuló kérdés a fellebbezési tanács előtti eljárás során nem merült fel.
- 19 Az eljárási szabályzat 135. cikkének 4. §-a alapján a feleknek az Elsőfokú Bírósághoz előterjesztett beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.
- 20 Jelen ügyben a felszólalási osztály 2002. március 27-i határozatával elutasította a beavatkozó felszólalását a 18. és a 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében, a beavatkozó pedig a fellebbezési tanács előtti eljárás során nem vitatta a felszólalási osztály ezen értékelését.

- 21 Mivel a beavatkozó a kérelmének harmadik részében megváltoztatta a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát, ezért azt, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-24/00. sz., Sunrider kontra OHIM (ún. VITALITE) ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-449. o.] 13. pontját).
- 22 Következésképpen a beavatkozó kérelmének harmadik részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

- 23 Kereseti kérelmének alátámasztásaként a felperes egyetlen jogalapra, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik.
- 24 A felperes a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság által az összetéveszthetőség értékelésével kapcsolatban elismert elvekre hivatkozik (a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 22. pontja; valamint az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto (Fifties) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 26. pontja).
- 25 Ami az átlagfogyasztót illeti, akinek figyelmi szintje az adott áruk és szolgáltatások típusától függően változik (a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontja), a felperes

megjegyzi, hogy jelen ügyben, arra való tekintettel, hogy a korábbi védjegy osztrák, az összetéveszthetőség vizsgálatának szempontjából az érintett terület Ausztria, amelynek állampolgárai, különösen a lakosság fiatal korosztálya ismeri az angol nyelvet. A fiatalok pedig különös figyelmet fordítanak a ruházatra, illetve cipőkre vonatkozó megjelölésekre.

- 26 A felperes kiemeli, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelésének – a jogvita tárgyát képező védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében – az ezek által keltett összbenyomáson kell alapulnia, figyelembe véve különösen azok megkülönböztető és meghatározó elemeit (a fent hivatkozott SABEL-ügyben hozott ítélet 23. pontja, és a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 25. pontja). Jelen ügyben a bejelentett megjelölés szóbeli része nemcsak a „B.K.R.” elemből áll, mivel a „boots & shoes” és a „made in Spain” kifejezések is jól láthatóan szerepelnek a megjelölés felső és alsó részén. Ráadásul e szóelemek egy rombuszformában helyezkednek el, amely egyben körülveszi és kiemeli azokat. Az ábra két egymásba csúsztatott rombuszt ábrázol, fekete háttérrel, ami a figyelmet egyből a bejelentett megjelölésre tereli, és egyúttal vizuálisan kiemeli azt.
- 27 Ezzel szemben a beavatkozó védjegye két külön elemből áll, nevezetesen a „bk” és a „rods” kifejezésekből, mely utóbbi angol nyelven „rudat” vagy „botot” jelent, ami az osztrák fogyasztók számára is érthető. Vizuális szempontból a „bk” betűk olyan egységet alkotnak, amely elkülöníti, illetve kiegészíti a „rods” szót, amely nem szerepel a bejelentett megjelölésben.
- 28 Ezért a korábbi szóvédjegy által keltett vizuális benyomás teljesen eltérő a bejelentett védjegy által keltett vizuális benyomástól. Ezeket a különbségeket a fogyasztók is könnyen észlelhetik, ezenfelül a két megjelölés kiejtésében is eltér.

- 29 A felperes azt állítja, hogy annak megállapíthatóságához, hogy a két védjegy között fennáll-e az összetévesztés vagy a gondolati képzettársítás (asszociáció) veszélye, a fogyasztók szerepébe kell helyezkedni, és azokat az információkat kell elemezni, amelyek őket az adott pillanatban, majd a későbbiekben ténylegesen érik. Az emlékezetünkben megőrzött kép nem tökéletes, és elképzelhető, hogy valamely megjelölésnek nem minden alkotóeleme rögzül. Ebben az esetben a bejelentett megjelölés ábrás eleme lesz a meghatározóbb az általa alkotott egész tekintetében. Vélelmezve azt, hogy a védjegy ruhákon, illetve cipőkön elhelyezésre, a fogyasztók figyelmét elsősorban a rombuszok keltik majd fel, és csak ezt követően a bennük foglalt betűk. Másrészt, ami a korábbi védjegyet illeti, annak fő szövelemé a „rods” szó, amely sokkal feltűnőbb és eredetibb, mint az ábécé két egyszerű betűje.
- 30 A három közös betű megléte az ütköző megjelölésekben nem elegendő ahhoz, hogy a fogyasztó azokat gondolatilag egymáshoz társítsa. A „rods” szó a „b” és a „k” betűvel párosítva nem jelenik meg a bejelentett védjegyben, és a két szóban forgó megjelölés grafikai megjelenítésüket tekintve nem azonos. Következésképpen a megjelölések vizuális szempontból eltérnek. A felperes hozzáteszi, hogy amikor a megkülönböztető képesség a védjegy grafikai megjelenítésnek köszönhető, akkor azok az ábrázolásmódok, amelyek nem rendelkeznek valamilyen többletelemmel, kevésbé alkalmasak a megkülönböztetésre, és enyhébb oltalmat élveznek. Ebből a szempontból a védjegyeket alkotó megjelölések közötti eltéréseknek nagyobb lesz a jelentősége.
- 31 A felperes megjegyzi a kérdéses árukra vonatkozó forgalmazási feltételeket illetően, hogy mivel az ütköző megjelölések vizuális észlelése általában a vásárlás pillanatát megelőzően történik, ezért a vizuális szempont a jelen ügyben nagyobb jelentőséggel bír az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. Következésképpen, mivel az ügy tárgyát képező megjelölések vizuálisan és hangzásbelileg is eltérnek egymástól az érintett területen, ezért nem áll fenn közöttük az összetévesztés veszélye, és ez a 25. osztályba tartozó árukra is vonatkozik.
- 32 Az OHIM és a beavatkozó emlékeztet a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság által az összetéveszthetőséggel kapcsolatban elismert jogelvekre (a Bíróság fent hivatkozott SABEL-ügyben hozott ítéletének 22. és 23. pontja; a C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítélete [EBHT 1998., I-5507. o.] 16., 17. és 29. pontja; és a már idézett Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 17–19. és 25. pontja).

- 33 Először is, az áruk összehasonlítását illetően az OHIM és a beavatkozó szerint a felperes nem vitatja a felszólalási osztály azon értékelését, amelyet a fellebbezési tanács később újból felhozott, és amely szerint a korábbi védjeggyel ellátott, illetve a beavatkozó által bejelentett védjegy 25. osztályba tartozó áru jellegüket tekintve azonosak vagy legalábbis nagyon hasonlóak.
- 34 Másodszor, a megjelölések összehasonlítását illetően az OHIM megjegyzi, hogy a felszólalási osztály és később a fellebbezési tanács a bejelentett védjegyet eljárásgazdaságossági szempontból egyedül a korábbi osztrák „BK RODS” védjeggyel vetette össze, és nem minden egyes, a beavatkozó által benyújtott felszólalási kérelemben említett nemzeti védjeggyel. Az érintett vásárlóközönség pedig a ruhák és cipők vonatkozásában az osztrák vásárlóközönség.
- 35 A bejelentett megjelölést illetően az OHIM – akinek álláspontját a beavatkozó is támogatja – úgy véli, hogy vizuálisan a „B.K.R.” szóelem a megjelölésen belüli mérete és elhelyezkedése miatt az érintett vásárlóközönség figyelmét meghatározó módon felkeltő elem, egy egyszerű geometriai ábrából álló ábrás elem, amelyet egyébként az adott ágazatban gyakran alkalmaznak mint címkét.
- 36 Először is, az OHIM és a beavatkozó szerint a bejelentett megjelölésben szereplő „bkr” betűkombináció szintén megtalálható a korábbi védjegy első részében, ugyanis az „r” betű harmadikként a „rods” szó első betűjeként jelenik meg. Továbbá, az OHIM és a beavatkozó szerint a „bkr” betűket pontok választják el egymástól, ami alapján az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy az valamely hosszabb megjelölés rövidítését képező betűszó.
- 37 Másrészről, az OHIM és a beavatkozó szerint a „boots & shoes” és a „made in Spain” szóelemek a méretükből kifolyólag csupán másodlagos szerepet töltenek be a bejelentett megjelölés által keltett vizuális összbenyomás szempontjából. Ezenfelül

ezen elemek leíró jellegűek, és külön-külön nem lehet azokat lajstromozni, valamint nem képezik a megjelölés meghatározó elemeit. E tekintetben a beavatkozó megjegyzi, hogy az interneten hozzáférhetőleg 2 970 olyan oldal található, amely együtt tartalmazza ezeket a kifejezéseket, valamint, hogy a felperes védjegybejelentési kérelmében nem igényelte e kifejezések kizárólagos jogát.

38 Ami a bejelentett védjegy meghatározó elemét magában foglaló rombusz alakú ábrát illeti, annak ellenére, hogy az figyelembe veendő elem a védjegy által keltett összbemutató szempontjából, egyszerűsége és gyakori használata miatt azonban nem rendelkezik erőteljes megkülönböztető képességgel.

39 Következésképpen, tekintettel a bejelentett megjelölés meghatározó eleme és a korábbi védjegy közötti hasonlóságra, az OHIM és a beavatkozó úgy véli, hogy az említett megjelölések között vizuális szempontból fennáll a hasonlóság.

40 Hangzásbelileg az OHIM és a beavatkozó szerint a korábbi védjegyet az érintett területen „bé-ká-rodz”-nak, illetve „bé-ká-er-rodz”-nak ejtik, a bejelentett védjegyet pedig „bé-ká-er”-nek. A bejelentett védjegy többi szóelemét – azok mérete és elhelyezkedése miatt – az érintett vásárlóközönség nem ejti ki, de ha mégis, akkor az a fenti 38. pontban írt okok miatt nem releváns. A szóban forgó megjelölések szerkezete tehát három szótagból áll, mivel az első két szótag mindkettőben közös, az „r” betű pedig meghatározó az utolsó szótag kiejtése szempontjából. A beavatkozó ezért úgy véli, hogy az ütköző megjelölések hangzásbeli szempontból nagyon hasonlóak, az OHIM véleménye szerint pedig a fellebbezési tanács szintén helyesen állapította meg azt, hogy a szóban forgó megjelölések hangzásban hasonlóak.

41 Az OHIM szerint fogalmi szempontból sem a korábbi védjegynek, sem a bejelentett védjegy meghatározó elemének nincs jelentése az érintett területen. A felperes

állításával szemben, a „rods” szó nem képezi bevett elemét az adott áruk osztrák vásárlóközönsége angol szókincsének. A bejelentett védjegyben szereplő „boots & shoes” és a „made in Spain” kifejezések ezzel szemben az érintett ágazatban bevett kifejezések, és az osztrák fogyasztók által is könnyen megérthetőek az adott áruk és azok földrajzi eredetének leírására.

42 A beavatkozó szerint a B.K.R. szóelem, amely a két ütköző megjelölés közös eleme, nem rendelkezik különösebb jelentéssel az átlagfogyasztó számára, és ezért a megjelölések közötti fogalmi hasonlóságot feltűnőnek kell tekinteni.

43 Harmadszor pedig, az összetéveszthetőség értékelését illetően az OHIM ismét a közösségi bíróság által elismert jogelvekre hivatkozik (lásd a fenti 32. pontot), és e tekintetben megjegyzi, hogy mivel a fogyasztó a védjegyről nem tökéletes képet őriz meg az emlékezetében, ezért annak meghatározó eleme különös jelentőséggel bír az azt alkotó többi elemhez képest a védjegy által keltett összbnyomás szempontjából. E tekintetben az OHIM megismétli korábbi érvelését a bejelentett megjelölésen belül a „B.K.R.” szóelem meghatározó jellegének hangsúlyozására.

44 Ezenkívül az összetéveszthetőség vizsgálata szempontjából figyelembe kell venni azt, hogy a fogyasztók figyelmi szintje az adott áruk és szolgáltatások típusától függően változik. E tekintetben az OHIM az adott áruk tekintetében elfogadja a vizuális benyomás meghatározó szerepét a szóban forgó megjelölések összehasonlításánál, és ragaszkodik azok vizuális hasonlóságához annak ellenére, hogy a bejelentett védjegyben ábrás elem is szerepel.

- 45 Az OHIM szerint a ruhaipari ágazatban ugyanazon védjegynek különböző formái is lehetnek, attól az árucikktől függően, amelyen szerepel. Ezért nem zárható ki, hogy amikor az érintett vásárlóközönség a B.K.R. szóelemet meglátja, akkor azt olyan hosszabb megjelölés rövidítésének hiszi, mint például a BK RODS, és azt gondolja, hogy a bejelentett megjelölés olyan megjelölés, amely a korábbi védjegy jogosultjához tartozó, speciális árucikk-sorozatot jelöl.
- 46 Ezenkívül, bár elfogadható az, hogy a fogyasztó nagyobb figyelmet fordít a védjegy kiválasztására, amikor kifejezetten drága ruhadarabot vásárol, azonban ebből nem következik az, hogy az érintett ágazatban a vásárlóközönség különös figyelemmel jár el az érintett áruk vásárlásakor (az Elsőfokú Bíróság T-117/03–119/03. és T-171/03. sz., New Look kontra OHIM – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection) egyesített ügyekben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3471. o.] 43. pontja). Továbbá, az OHIM a tárgyaláson kifejtette, hogy a kérdéses áruk nem tekinthetők kifejezetten a fiatal vásárlók részére szánt termékeknek, ahogyan azt a felperes állította.
- 47 E tényezőkre tekintettel, és figyelemmel az interdependencia (kölsönös függés) elvére, miszerint a megjelölések közötti kismértékű hasonlóságot kiegyenlítheti az áruk közötti nagymértékű hasonlóság vagy azonosság, az OHIM szerint a fellebbezési tanács nem követett el olyan hibát, amely alapján a megtámadott határozatot hatályon kívül kellene helyezni.
- 48 A beavatkozó szerint a szóban forgó áruk, illetve szolgáltatások közötti hasonlóságot az ügy tárgyát képező megjelölések közötti nagyobb fokú hasonlóság kiegyenlíti. Megjelenítve az ütköző megjelölésekkel jelölt árukat, illetve szolgáltatásokat, az átlagfogyasztó az észlelés pillanatában azt hiszi, hogy azok ugyanattól a vállalkozástól, vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak, és vélelmezi, hogy e vállalkozások eredetileg úgy döntöttek, hogy használni fogják a „BK RODS” lajstromozott védjegyet és az abból képzett „B.K.R.” rövidítést.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 49 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.
- 50 Ezenkívül, a 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) alpontja értelmében korábbi védjegy az olyan, valamely tagállamban lajstromozott védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.
- 51 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint akkor áll fenn az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó termékek vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.
- 52 Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyben releváns tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30-33. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a T-112/03. sz., L'Oréal kontra OHIM – Revlon (FLEXI AIR) ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-949. o.] 57. pontját).

– Az érintett vásárlóközönség

53 A felek között nincs vita a tekintetben, hogy a beavatkozóknak a jelen jogvita tárgyát képező egyetlen korábbi szövédjegye, a „BK RODS” Ausztriában került lajstromozásra, amely tehát a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a releváns (érintett) terület.

54 Azt is tekintetbe kell venni, hogy a fellebbezési tanács érvelésének megfelelően, mivel a 25. osztályba tartozó áruk általános fogyasztási cikkek, ezért az érintett vásárlóközönség a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott Fifties ügyben hozott ítéletének 29. pontját; a T-292/01. sz. Phillips-Van Heusen kontra OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS) ügyben 2003. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4335. o.] 43. pontját, és a fent hivatkozott NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE et NLCollection ügyben hozott ítéletének 25. pontját). Ebből a szempontból, a felperes állítása ellenére, semmilyen tényező nem utal arra, hogy az ügyben szereplő áruk kifejezetten a fiatal vásárlóközönséget céloznák meg.

55 E körülményekre tekintettel az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az osztrák fogyasztókból álló érintett vásárlóközönség felfogását kell szem előtt tartani.

– A termékek hasonlósága

56 Mivel a felek nem vitatták a fellebbezési tanács azon megállapítását, miszerint az ütköző megjelölésekkel jelölt áruk azonosak, illetve nagyon hasonlóak, ezért el kell fogadni azt a tényt, hogy az ügyben szereplő áruk azonosak, illetve nagyon hasonlóak.

– A megjelölések hasonlósága

- 57 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen azok megkülönböztető és meghatározó elemeinek figyelembevételével. (a fent hivatkozott BASS-ítélet 47. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, valamint az Elsőfokú Bíróság T-33/03. sz., Osotspa kontra OHIM – Distribution & Marketing (Hai) ügyben 2005. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-763. o.] 47. pontja). A fogyasztónak csupán ritkán adódik lehetősége az egyes védjegyek közvetlen összehasonlítására, inkább az emlékezetében őrzött, korántsem tökéletes képre kell hagyatkoznia. Általában a megjelölés meghatározó és megkülönböztető elemeit a legkönnyebb megjegyezni. Tehát az, hogy a megjelölés által keltett benyomást együttesen kell értékelni, nem zárja ki, hogy annak valamennyi összetevője megvizsgálásra kerüljön a meghatározó elemek meghatározása céljából (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-185/03. sz., Fusco kontra OHIM – Fusco International (ENZO FUSCO) ügyben 2005. március 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-715. o.] 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 58 Jelen esetben a vizuális szempontot illetően a fellebbezési tanács megtámadott határozatában úgy vélte, hogy a bejelentett megjelölés meghatározó eleme a „bkr” betűkből álló rész, a „boots”, „shoes” és a „made in Spain” szóelemek pedig méretüknél fogva kevésbé jelentősek. Véleménye szerint a bejelentett megjelölés átvette a korábbi védjegy első két betűjét, hozzáátéve az „r” betűt, amely a korábbi védjegy „rods” elemének első betűje. Ezenkívül az a tény, hogy a bejelentett megjelölés mindhárom betűje után pont szerepel, azt a látszatot kelti, hogy az egy rövidítés (a megtámadott határozat 16. pontja). Mindebből a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy az ütköző megjelölések vizuális szempontból hasonlóak.
- 59 E tekintetben, az OHIM-nak nyilvánvalóan igaza volt, amikor úgy vélte, hogy vizuális szempontból a bejelentett védjegy meghatározó eleme – tekintettel annak méretére, a megjelölésen belüli elhelyezkedésére és vastag betűs szedésére – a „B.K.R.”. Valójában, az ítélkezési gyakorlat szerint ha az átlagos fogyasztó általában egészsként

érzékel valamely védjegyet, és nem vizsgálja meg annak egyes részleteit, akkor általában a védjegy meghatározó és megkülönböztető elemeit jegyzi könnyen meg (lásd a fent hivatkozott NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection ügyben hozott ítélet 39. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 60 Ami a felperes azon érvét illeti, hogy a bejelentett védjegy szintén tartalmazza a „boots”, „shoes” és a „made in Spain” szóelemeket, meg kell állapítani, hogy ezek az elemek – méretükre és elhelyezkedésükre tekintettel – vizuális szempontból kevésbé jelentősek, mint a „B.K.R.” elem. Ezenkívül az OHIM állítása szerint e kifejezések az ügyben szereplő ruházati cikkek és azok földrajzi származásának leírására szolgálnak. Ezek a szóelemek tehát másodlagos helyet foglalnak el a bejelentett megjelölésen belül, és emiatt a meghatározó B.K.R. szóelemhez viszonyítva csak kiegészítő jellegűek.
- 61 Ami a bejelentett védjegy ábrás elemeit illeti, nevezetesen a két egymásba csúsztatott rombuszt fekete háttérrel, fontos megjegyezni, hogy a felperes nem vitatta az OHIM azon állítását, miszerint a rombusz alakú forma gyakorta használatos, és ezért az nem rendelkezik önmagában véve megkülönböztető képességgel. Ezek az ábrás elemek ezért csak kiegészítő jellegűek a bejelentett védjegy meghatározó eleméhez képest.
- 62 Ami viszont a bejelentett megjelölés, a „B.K.R.” meghatározó elemének és a korábbi „BK RODS” védjegynek az összehasonlítását illeti, meg kell állapítani, hogy a mindkét megjelölés részét képező, közös három betű megléte nem olyan jellegű, hogy az maga után vonná azok vizuális hasonlóságát.

- 63 Először is, bár igaz, hogy a „b” és a „k” betű mindkét megjelölésben közös, és ezeknek a két megjelölés elején való elhelyezkedése hatással van azok vizuális érzékelésére, azonban az, hogy az „r” betű mindkettőben szerepel, még nem teszi hasonlóvá őket. Ezért – ahogyan azt a tárgyaláson a Bíróság által feltett egyik kérdésre válaszolva az OHIM is elismerte – nem lehet úgy tekinteni, hogy az érintett vásárlóközönség a korábbi védjegy rods szóelemében megjelenő „r” betűt a szó másik három betűjétől (az „ods”-tól) elválasztva észleli. A „rods” szóelemet ezért úgy kell tekinteni, mint egészet, és nem mint egy különféle betűkből álló, az „r” betűt is tartalmazó szót. Tehát az OHIM helytelenül állapította meg azt, hogy a jogvita tárgyát képező két megjelölésben a „bkr” betűcsoport vizuális szempontból közös elemet képez.
- 64 Ráadásul a korábbi védjegy „rods” szóeleme inkább alkalmas a fogyasztók figyelmének felkeltésére, mivel – szemben az eléje illesztett „b” és „k” betűvel – egy szót alkot.
- 65 Végül, míg a bejelentett védjegy meghatározó szóeleme egyetlen egység, addig a korábbi védjegy két elemből tevődik össze, a „rods” szóelemből és a rövidebb „bk” elemből. E tekintetben nem tagadható, hogy a szóban forgó megjelölések eltérő hosszúsága a köztük lévő különbséget erősíti.
- 66 Másodszor – az OHIM megállapításával szemben – nem mondható ki az, hogy az a tény, hogy a bejelentett védjegy meghatározó (domináns) eleme egyes betűinek mindegyike után pont áll, hozzájárulhat ahhoz, hogy a két megjelölés vizuális szempontból hasonlóknak minősüljön. Bár igaz, hogy a szóban forgó termékek fogyasztói e három pont alapján azt hihetik, hogy a bejelentett megjelölés egy rövidítés, azonban nem feltétlenül a „BK RODS” rövidítése. Valójában e feltételezés szerint a bejelentett megjelölésnek csak az „r” betűje lehetne a „rods” szó kezdőbetűje, a megjelölésben szereplő „b” és „k” betűk nem lehetnek a korábbi védjegyet alkotó szavak kezdőbetűi.

- 67 Végül pedig, harmadszor, a szóban forgó megjelöléseknek mint egységes egészeknek vizuális szempontból való értékelésénél meg kell állapítani a bejelentett védjegy – amely egy összetett védjegy, ami nem csupán meghatározó és kiegészítő szóelemekből áll (lásd a fenti 59. és 60. pontot), hanem ábrás elemekből is (lásd a fenti 61. pontot) – komplex jellegét. Az ábrás elemek, nevezetesen a rombusz-alakú keret és a meghatározó „B.K.R.” szóelem különleges tipográfiája a bejelentett védjegyben, annak ellenére, hogy csupán kiegészítői a védjegy meghatározó elemének, vizuális szempontból mégis növelik a két védjegy közötti különbözőséget az ütköző megjelölések egészen való értékelésénél. E tekintetben az ütköző megjelölések mindegyikében fellelhető más elemeknek köszönhetően annak a ténynek, hogy a két megjelölésben egyaránt megtalálható a „b” és a „k” betű, nincs döntő hatása a vizuális összehasonlításra.
- 68 A fent elmondottakból egyértelműen következik, hogy a fellebbezési tanács – a megtámadott határozat 16. pontjában található megállapítások helytelenségére tekintettel – jogszerűtlenül állapította meg, hogy az ügy tárgyát képező megjelölések – egészükben értékelve – vizuálisan hasonlóak.
- 69 Hangzásbeli szempontból a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a korábbi megjelölés és a bejelentett megjelölés meghatározó eleme hasonló, tekintettel a két megjelölés első három betűjének azonosságára (a megtámadott határozat 17. pontja). Az OHIM szerint a korábbi védjegyet az érintett területen „bé-ká-rodz”-nak ejtik, a beavatkozó szerint pedig „bé-ká-erodz”-nak. A bejelentett megjelölést mindkét fél szerint „bé-ká-er”-nek ejtik.
- 70 Jelen ügyben a „rods” szónak az osztrák fogyasztó által történő kiejtését kell figyelembe venni, jóllehet ez a szó angol eredetű. Nehéz annak bizonyossággal való megállapítása, hogy valamely idegen eredetű szót hogyan fog kiejteni az átlagfogyasztó (az Elsőfokú Bíróság T-57/03. sz., SPAG kontra OHIM – Dann és Backer

(HOOLIGAN) ügyben 2005. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-287. o.] 58. pontja). Még ha vélelmezzük is a „rods” szóról, hogy az átlagfogyasztók tudják róla, hogy idegen eredetű, és a jelentésével is tisztában vannak, annak kiejtése nem feltétlenül egyezik az eredeti nyelvbéli kiejtésével. Az eredeti nyelv szerinti helyes kiejtés nem csupán e kiejtmód ismeretét feltételezi, hanem a szó helyes hangsúlyozással történő kiejtését is. Ez esetben a felperes állításával szemben, a „rods” szó, amely „rudat” vagy „botot” jelent, szakmai jelleget ölt, ami viszont ellentmondásban van azzal, hogy annak jelentését az osztrák átlagfogyasztó szükségszerűen ismeri.

- 71 Ezért számításba kell venni a korábbi védjegynek az osztrák nyelvjárás szerinti kiejtését, amely nem más, mint „bé-ká-rodz”, ahol a „rodz”-ban a „d” betű a hangsúlyos.
- 72 E tekintetben, az OHIM és a beavatkozó állítását, miszerint a két megjelölés hangzásbeli szempontból hasonló, mivel a megjelölések első három betűje azonos, el kell utasítani. Csak a „b” és a „k” betű („bé”-nek és „ká”-nak ejtve) közös a szóban forgó megjelölésekben. A bejelentett védjegyben szereplő „r” betű (er-nek ejtve), és a „rods” szó, amely két szótagból áll, és „rodz”-nak ejtik, nem tekinthető hangzásbelileg hasonlóknak. Ezért az OHIM helytelenül állapította meg azt, hogy a bejelentett védjegy (B.K.R.) meghatározó eleme hangzásbeli szempontból szintén szerepel a korábbi védjegyben.
- 73 Következésképpen a fellebbezési tanács – tekintettel a megtámadott határozat 17. pontjában szereplő értékelés helytelenségére – jogszerűtlenül állapította meg, hogy az ütköző megjelölések között hangzásbeli hasonlóság áll fenn.

- 74 Fogalmi szempontból a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 19. pontjában azt állapította meg – és azt a felperes nem vitatta –, hogy a szóban forgó megjelölések között nincs egyértelmű fogalmi hasonlóság.
- 75 A beavatkozó állításával szemben viszont, mivel a bejelentett megjelölés meghatározó szövege, a B.K.R. és a BK RODS nem rendelkezik meghatározott jelentéssel az érintett vásárlóközönség számára a ruhaipari ágazatban, ezért az ütköző megjelölések fogalmi szempontból való összehasonlítása nem releváns (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-224/01. sz., Durferri kontra OHIM – Kolene (NU-TRIDE) ügyben 2003. április 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-1589. o.] 48. pontját és a T-183/02. és T-184/02. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de Espana (MUNDICOR) egyesített ügyekben 2004. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-965. o.] 93. pontja).

– Az összetéveszthetőség

- 76 A szóban forgó védjegyek átfogó értékelése szempontjából, az ütköző megjelölések közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségek – annak ellenére, hogy a hivatkozott áruk azonos jellegűek – elegendőek ahhoz, hogy kizárják az ütköző megjelölések közötti olyan mérvű hasonlóságot, amely az átlagfogyasztó képzetében összetéveszthetőségre adna alapot (az Elsőfokú Bíróság T-35/03. sz., Aventis CropScience kontra OHIM – BASF (CARPO) ügyben 2004. október 12-én hozott ítéletének [az EBHT- ban nem tették közzé] 29. pontja).
- 77 Jelen ügyben az ütköző megjelölések közötti hasonlóságok ellenére a fenti 59–75. pontban foglalt összes tényezőt figyelembe kell venni az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor. Mivel a fellebbezési tanács helytelenül állapította meg azt, hogy az ütköző megjelölések vizuális és hangzásbeli szempontból hasonlóak, és mivel nincs közöttük fogalmi hasonlóság sem, ezért általában véve nem állapítható meg

közöttük a hasonlóság fennállása. E körülményekre tekintettel, az ügy tárgyát képező áruk azonos jellege ellenére, nem áll fenn hasonlóság az ütköző megjelölések között.

78 Ezért a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére vonatkozó egyetlen jogalaphoz helyt kell adni anélkül, hogy vizsgálni kellene a felperes által előterjesztett azon érvet, amely az ütköző megjelölések közötti vizuális hasonlóságnak az összetéveszthetőség értékelésénél való jelentőségére vonatkozik (lásd a fenti 30. pontot).

79 Kereseti kérelmében a felperes elsősorban a megtámadott határozat megváltoztatását kérte. A 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdése kifejezetten rendelkezik a megváltoztatás lehetőségéről. Ez a lehetőség azonban főszabály szerint azokra a helyzetekre korlátozott, amikor az ügy már az ügydöntő határozat (jogerős ítélet) meghozatalának a szakaszában van (lásd az Elsőfokú Bíróság T-334/01. sz., MFE Marienfelde kontra OHIM (HIPOVITON) ügyben 2004. július 8-án hozott ítéletének (EBHT 2004., II-2787. o.) 63. pontját). Jelen esetben azonban nem ez a helyzet, mivel a fellebbezési tanács a vizsgálat keretében csak a felszólalási kérelem alátámasztásaként hivatkozott korábbi védjegyek egyikét vette figyelembe, és nem határozott a 40/94 rendelet azon rendelkezéseiről, amelyekre a beavatkozó hivatkozott.

80 Következésképpen a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A költségekről

- 81 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik albekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság elrendelheti, hogy beavatkozók maguk viseljék saját költségeiket.
- 82 Jelen esetben, az OHIM és a beavatkozó pervesztes lett, mivel a megtámadott határozatot – a felperes erre vonatkozó kérelmének megfelelően – hatályon kívül kell helyezni.
- 83 A felperes az Elsőfokú Bíróság Hivatalához címzett, 2004. november 15-i beadványában kérte az alperesnek a költségek viselésére való kötelezését.
- 84 Ami az OHIM által a kereseti kérelem elfogadhatatlanságára vonatkozó kifogást illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a tény, hogy a pernyertes fél nem kérte a költségek megtérítését a tárgyalásig, nem akadályozza a bíróságot abban, hogy azokat megítélje (a Bíróság 113/77. sz., NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben 1979. március 29-én hozott ítélete [EBHT 1979., 1185. o.] és M. Warner főtanácsnoknak az ügyben ismertett indítványa [EBHT 1979., 1212. o.] különösen az 1274. o.; az Elsőfokú Bíróság T-64/89. sz., Automec kontra Bizottság ügyben 1990. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1990., II-367. o.] 79. pontja és a T-13/92. sz., Moat kontra Bizottság ügyben 1993. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 1993., II-287. o.] 50. pontja.) Ugyanez vonatkozik arra a helyzetre is, amikor – ahogyan az jelen esetben is történt – a költségek viselésére vonatkozó igényt postai úton küldik meg az írásbeli szakasz folyamán.

- 85 Az OHIM-ot, mivel a kereseti kérelmét illetően pervesztes lett, kötelezni kell a saját költségein felül a felperes költségeinek viselésére.
- 86 A beavatkozót illetően, mivel a felperes nem kérte, hogy viselje a költségeket, ezért őt csak a saját költségeinek viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **Hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának (az R 0458/2002-4. sz. ügyben) 2004. június 30-án hozott határozatát.**
- 2) **Az OHIM-ot kötelezi saját költségeinek, valamint a felperes költségeinek viselésére.**

3) A beavatkozó felet kötelezi saját költségeinek viselésére.

Legal

Lindh

Vadapalas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. október 5-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

H. Legal

elnök